Vi maa være Anna Brosbøll taknemlige, fordi hun ligesom har høinet Niveauet for os Kvinder, fordi hun har peget paa den Kærlighed, der ene er hævet over alle Jordelivets Slakker, nemlig Kærligheden til vor himmelske Fader. Og endnu een Ting vilde jeg gerne have Lov at sige Anna Brosbøll Tak for, og det er, at hun i vor forjagede, rastløse Tid har peget paa den stille Inderlighed. Midt i vor Martha-Tid, hvor der kun spørges om: „Hvad har du udrettet?“ „Hvor vidt er du naaet?“ hvor alt skal kunne lægges frem som synlige Resultater i Form af Eksamensbeviser eller lignende, der har Anna Brosbøll med sine dybe, tankevækkende Ord peget paa Marie-Pladsen ved Jesu Fødder. Der har hun vist, at det, det gælder om her i Verden, ikke blot er at *udrette* saa og saa meget, men ogsaa — og først og fremmest — at *erfare* noget, at opleve noget indadtil. Med andre Ord, hun har mindet os om, at vi over al vor Virketrang og Virkelyst ikke maa glemme som Marie i stille Inderlighed at tage Plads ved Jesu Fødder for der at blive „den enkelte“ for Gud. I det store Samfundsliv glemmes det saa tit helt, at man i Forholdet til sin Gud altid maa være: „den enkelte“.

Som et manende Alvorsord har Anna Brosbølls Ord lydt for manges Øren, ved jeg; og for dette Alvorsord bringe vi hende en hjertelig Tak.

Hellebæk, d. $^{31}/_{10}$ 95.

Marie Moldenhawer.

III.

Ved at læse A. Brosbølls og Elisabeth Hostrnps Artikler i „Kvinden og Samfundet“ om Kærlighedens Værd og Betydning fik jeg Lyst til at pege paa den Forskel, der er paa sand Kærlighed og lidenskabelig Elskov, som tidt forveksles, og jeg antager, at denne Forveksling er Skyld i Uenigheden mellem de to nævnte Kvinder.

Der er efter min Mening den Forskel paa Kærlighed og lidenskabelig Elskov, at al sand Kærlighed udgaar fra Gud Fader selv, er hans eget Væsen, som Elisabeth Hostrup meget rigtig gør gældende, og i hvilke Forhold den end findes, beriger den Mennesket, og jo mere den faar Lov at raade, oplader og udvikler den Menneskehjærtet til at favne videre og videre, og dens Kendetegn er, at den affalder aldrig, den har som ingen anden Stormagt Evighedsværdien i sig, fordi den har sit Udspring fra den evige Livskilde, som aldrig ophører. Men den blotte sanselige, lidenskabelige